

Lötytedten a célig

Egy elsőéves bejön az egyetemre. Beül a padba, hallgatja az előadásokat, és föllélegzik: itt már nincs tornaóra. Így megy ez egy ideig. Közben naplót is ír. Egy elsőéves még szokott naplót írni.

Szemelvények a naplóból: Szeptember 20.: En nem akarok tornászni. Beadtam a felmentési kérvényt.

szept. 21.: Ültem egész nap. szept. 22.: Ültem, hosszan ültem.

szept. 24.: Még tovább ültem.

szept. 27.: Lenéztem és megláttam a bőrkeményedéseket. szept. 28.: Eszrevettem, hogy lötytedek.

szept. 29.: Ma megpróbáltam úgy ülni, hogy kezeimet az ülőlappra támasztottam, és a levegőben tartottam magam. Hátha segít...

okt. 4.: Már 20 mp-ig sikerült.

okt. 5.: 30 mp. Szomszédaim drukkolnak közben.

okt. 6.: 40 mp. En voltam a központ.

okt. 7.: Már kerek egy percig bírtam!

okt. 8.: Abba hagytam a kúrát. Habár mondták, hogy vastagodott a karom, de most már lassan jegyzetelni is kellene.

okt. 11.: Ültem, ültem, ültem.

okt. 12.: Ma elmentem a sportpálya kapuja előtt. Nem is tudom igazán, hogy kerültem oda. Láttam egy fiút, amint éppen futott a salakon egy lány után. A szerencsétlenek! Nem kergeti őket senki, mégis futnak.

okt. 13.: Elgondolkodtam a tegnapi eseten. Volt ám ott ok is, meg okozat is. A fiú a lányt akarta utólni: ő tudja, miért. A lány pedig el akarta kerülni — mármint az utólerést. Nem is olyan butaság.

okt. 14.: Ma futottam egy kört!!! Mikor édesanyám meghallotta, elírta magát: „Töngreteszed magadat, fiam!”

okt. 15.: Nem érzem a lábam. De nagy tettet hajtottam végre. Megtörttem a jeget, megváltottam a világot! Megérte.

Hízó László

Szakosított humor

Mikrobiológia

A tetanusról a következőket hallottuk:

„Ha valaki megússza egy szájjáráll, az még szerencse is lehet. Például, ha valakinek a feleségéről van szó.”

Biológia

„Mélyen tisztelt hallgatóság! Herodotos írja i. e. az V. században, hogy a beteg forgalmas útkereszteződésre helyezik, ahol mindenki orvosi tanácsokat ad neki. — Ez lehetett az ókori SZTK.”

Fizika

Non scholae sed vitae discimus.

Jegyzetünk I. kötetében a Boszorkány-szigetre és a basszus-hangú hallgatókra gondolt vajon a szerző, amikor óvakodva int:

„bokros terepen a mélyhangok messzire terjednek.”?

Anatómia

A központi idegrendszeréről szóló jegyzetünk első oldaláról: „Az állatvilágban csak az elefánt és a cethal agyvelejeinek a súlya nagyobb, mint az emberé... Elefánt súlya: 5473 g, 4-szer akkora, mint az emberé. Az állat súlya 46-szor akkora. Cethal súlya: 7000 g, 5-ször akkora. Az állat súlya 74000 kg. Az embernek a cet arányai szerint 6 g-nyit (megyőri nagyság) agyveleje volna.”

Milyen szerencse, hogy nem akkora. Ámbár a meglévővel is bajos lenne a fenti adatokat huzamosabb ideig memorizálni.

Szepszvári Elemér

REFLEXIÓK a szegedi etikai konferenciáról

Hazánkban az első etikai konferenciát 1963 őszén rendezték meg Pécsen. A pécsi konferencia időben egybeesett az MSZMP VIII. kongresszusa nyomán egyre szélesebb körben kibontakozó eszmélet offenzívával.

Az első konferencia óta eltelt két év bizonyította, hogy az etikai eszmecsere, polemika során felvetett problémák száma egyre nő, és ezért szükségszerű ezek bizonyos időközönkénti megvitatása azok részéről, akik e problémákkal, kérdésekkel tudományos szinten foglalkoznak.

Igy került sor 1965. szeptember 15. és 18. között Szegeden a II. Országos Etikai Konferencia megrendezésére.

Míg az első konferencia célkitűzéseiben az egyetemi és főiskolai etika oktatás beindításához szükséges jegyzet vitája, valamint az oktatás során felmerülő alapvető kérdések tisztázása szerepelt, addig a második konferencia programjában már olyan — a mindennapi gyakorlat közlebbi kontaktusban álló kérdésekről volt szó, mint pl. az egyéni és közérdek viszonya, a cinizmus kérdése stb.

A szegedi konferencia négy témát tűzött napirendre:

1. Az egyéni és közérdek harmóniája alakulásának problémái a szocializmus viszonyai között. (Dr. Kalocsai Dezső, a fil. tud. kandidátusa, tanszékvezető docens.)

2. Az anyagi érdekelttség és a szocialista tudat. (Kovács Ferenc, az MSZMP KB agit. és prop. oszt. munkatársa.)

3. Kispolgáriság és cinizmus. (Garai László, MTA Filozófiai I. tud. kutatója.)

4. A marxista antropológia, mint az etika egyik forrása. (Farkas Endre.)

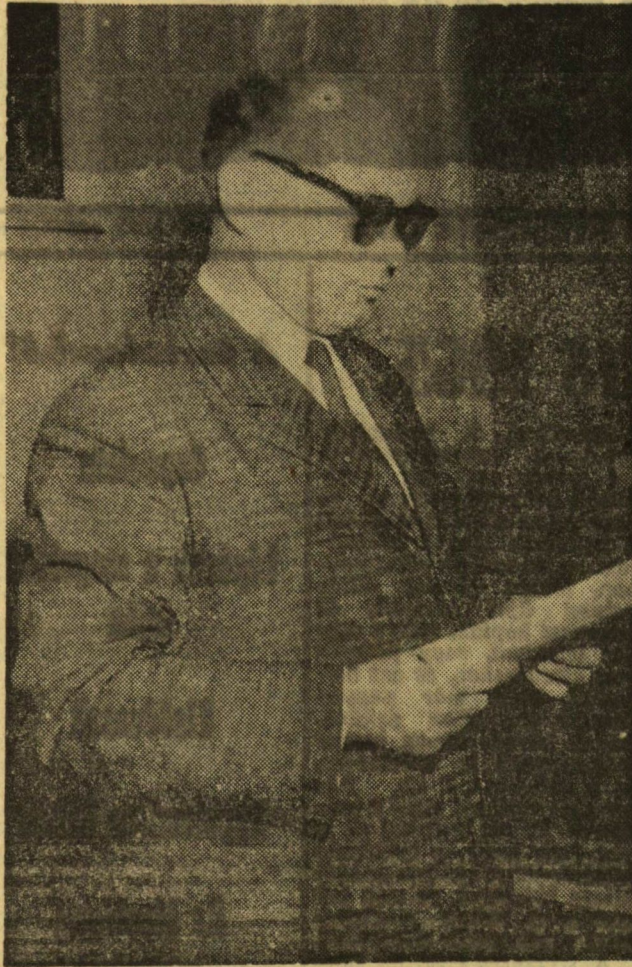
A hozzászólások és a vita során sok kérdés került napirendre, mi csak néhány exponált problémáról számolunk be röviden.

Sokan foglalkoztak az egyéni és közérdek harmóniája alakulásának kérdésével. Bár nem adtak pontosan körülhatárolt definíciókat (csupán egy hozzászóló, Horucz László adjunktus adott definíciót a közérdek és erkölcs viszonyára vonatkozóan), mégis a kérdés megoldását a konferencia — mint ahogyan azt Kalocsai elvtárs zárszavában mondta — nagyban elősegítette. Rámutattak arra, hogy az átmeneti szakaszban egy igen differenciált érdekeltség létezik. Ugyanakkor ez nem zárja ki azt, hogy az egyéni és közérdek dialektikus viszonya és e viszony tendenciája ne a harmónia felé mutasson.

Több hozzászóló foglalkozott a Kovács Ferenc elvtárs referátumában felvetett problémákkal, nevezetesen az anyagi érdekelttség és a szocialista tudat kérdéseivel. (Pl. Garai László, Somogyi Zoltán stb.) A Kovács elvtárs által bevezetett fogalom, a dinamikus harmónia fogalma — amelyet már a szocialista társadalomra is vonatkoztattak — váltott ki nagyobb vitát. Végeredményben a dinamikus harmónia a totális harmónia fogalmával szembeállítva vitathatatlanul jobban jellemzi a valóságos helyzetet. (Azaz a kommunista társadalomra nem lehet a totális harmónia fogalmát alkalmazni.)

A konferenciának másik, szintén központi problémája volt a cinizmus és kispolgáriság okainak kérdése. A hozzászólók különbséget tettek a cinizmus kialakulásának felszíni és mélyebb lényegi okai között. Igyekeztek meghatározni a kispolgáriság fogalmát, rámutattak a kispolgáriság kétarcúságára — a konformista és a cinikus kispolgáriságra.

A Garai elvtárs által felvetett alternatívával kapcsolatosan, azaz a hézagmentes ösztönző mechaniz-

Kalocsai Dezső docens nagy érdeklődéssel fogadott referátumának előadása közben.

mus — vagy pedig a reális érdekviszonyokkal rendelkező kiskollektívák kérdésében megoszottak a vélemények. Kocsis elvtárs válaszában rámutatott, hogy bár javasolni lehet a kiskollektívák-ból álló társadalom modelljét, ez azonban nem oldja meg a problémát, nem szabad ugyanis megfedkezni arról, hogy a társadalom makró-struktúrája befolyással van a kiskollektívákra minden értelemben és szinten és így természetesen a morál szintjén is.

A fentiekből is látható, hogy a háromnapos konferencián olyan problémákról volt szó, amelyek szinte kivétel nélkül túlmutatnak a morál szintjén, túlmutatnak általánosabb társadalmi feladatokat megoldása irányába, sőt ahol az erkölcsön belül is maradt a vita, ott is az etika kérdéseivel való elmé-

leti foglalkozás módszereinek különböző típusai elég jól kifejezésre jutottak.

Ha értékelni szeretnénk a konferenciát, azt mondhatjuk, hogy nagyon tetszett a konferencia vitalégköre, problémagazdagsága és a megoldásokra való törekvés. A konferencia az eddigi szerzett tapasztalatok jó csereközpontja volt, sokan utaltak az ún. „folyosókon történő beszélgetések” hasznosságára.

Nem tetszett ugyanakkor a konferencia programjának bizonyos zsúfoltsága, emiatt is és a viszonylag nagy létszám miatt is szabad vitára végeredményben alig volt lehetőség.

E hiányosságok azonban nem homályosíthatják el a konferencia követésre méltó példáját mind szervezési, mind tartalmi tekintetben.

V. Gy.

A bűnözésről

Szovjet kriminológus tudós előadása Szegeden

A közelmúltban neves szovjet vendége volt a Csongrád megyei Jogászszövetségnek. Szegeden tartózkodott és tartott előadást Igor Ivanov Karpec, a Szovjetunió Kriminológiai Intézetének elnöke.

A professzor a jogászszövetség meghívására érkezett hazánkba, szegedi előadását is a jogászszövetség, valamint az állam- és jogtudományi kar felkérésére tartotta meg. Előadását, amelyet „A bűnözés okairól, tanulmányozásáról és megelőzéséről” címmel tartott meg, nagy számban hallgatták végig szegedi és más jogászok. Az előadást dr. Fonyó Antal, egyetemi tanár nyitotta meg, majd I. I. Karpec mondott köszönetet a meghívásért és üdvözölte a magyar jogászokat. Hangsúlyozta, hogy előadása a szocialista viszonyok közötti bűnözésről szól, nem általában a bűnözés okairól és megelőzéséről.

Könnyebbé kedvéért a tolmács felolvasta magyar nyelven az előadás szövegét.

Az előadásban a szerző bírálta azokat az elméleteket, amelyek arra törekednek, hogy a bűnözés okának ne társadalmi okokat, tényszerűen fel. Ezek az elméletek hibásak! — mondta Karpec. Hibásak azok a nézetek is, amelyek azt hangsúlyozzák, hogy el kell hanyagolnunk a bűnözés okainak vizsgálatát, hiszen a szocialista társadalomban automatikusan megszűnnek azok az okok, amelyek a bűnözés okai lehetnek a burzsoá társadalomban.

Mi azzal a céllal tanulmányozzuk a bűnözést, a társadalomellenes cselekmények okait, hogy felszámoljuk azokat, megértsük lényegüket. Nem szabad elhanyagolnunk a bűnözés okainak tanulmányozását! Nem lehet, hogy a társadalmi okok figyelmen kívül hagyásával a bűnözés okainak valamiféle biológiai jellegét kölcsönözzünk. Emellett nincs tagadnivaló azokban az okokban, amelyek nálunk is kiváltják a bűnözést. Például: Nálunk lopnak a parasztok egy kolhozban. Miért? Mert rosszabbul élnek, mint kellené. Az oka ennek? A szocialista társadalom, a szocialista társadalmi viszonyok? Nem! Az ok az, hogy egyes

vezetők nem dolgoznak helyesen, vagy egyáltalán nem dolgoznak, esetlegesen szabotálnak, hibákat követnek el; így természetesen a termelés nem felel meg a szükségleteknek, s ebből következik: egyesek a lopás útján igyekeznek kielégíteni igényeiket.

Nem kis szerepe van a bűnözésben a múltból örökölt tudatbeli csökevényeknek sem. Feltehetően valaki a kérdést, s igen gyakran fel is teszik: Igen ám, de milyen effajta tudatbeli csökevények vannak egy fiatalnál, aki már egészen más atmoszférájú levegőben él? Valóban nem egyszerű erre megválaszolni! Nem arról van itt szó, mint arról, hogy vannak olyan maradványok, amelyeket a fiatal a szülőktől örökölt, hall, vagy lát. Ebben a kérdésben támogatást és biztos alapot a tudatnak a léttől való elszakadása, törvényszerűsége szolgáltat.

Itt jut felszínre a kulturális, ideológiai és nevelőmunka hiánya. Vannak persze objektív nehézségek is, szociális nehézségek, amelyek megoldására még várni kell. Emiatt nem is sikerül gyakran biztosítani az egyéniség kedvező fejlődésének feltételeit.

A bűnözés okainak tanulmányozására létrehozták a Szovjetunióban a Szovjetunió Kriminológiai Intézetét. Az előadás kitért az intézet megalakításának nehézségeire, a megvalósulásra és a gyakorlati, valamint elméleti munka néhány érdekesebb kérdésére, ismertette az intézet szekcióit.

Aláhúzza I. I. Karpec, hogy a kriminológia egyre nagyobb szerepet játszik a bűnözés okainak felderítésében, a kutatásokkal igyekeznek ezt hatékonyabbá, gyorsabbá tenni, hiszen a prevenció szempontjából igen nagy szerepe van.

Az előadás nagy tapsot kapott, tetszett a hallgatóságnak, amely zsűfőlégi megtöltötte a termet. Többben tettek fel kérdéseket is, amelyekre Karpec professzor válaszolt.

A kérdések megválaszolására után dr. Fonyó Antal megköszönte az előadást, majd a Büntetőjogi Tanszék oktatói és mások beszélgetést folytattak a neves vendéggel.

— feke —

Lépések a megoldás útján

FÉL ÉV UTÁN: ismét a fiatal oktatók lakáshelyzetéről

„A felmérés adta kép egyáltalán nem megnyugtató. Egyetemünk állami és pártvezetése tisztában van ezzel a közelmúltban illetékes vezetőszervek és intézményeink vezetői közt több megbeszélés folyt a feltárt problémák megoldásának lehetőségeiről.

Mi a magunk részéről a jövőben továbbra is figyelemmel kívánjuk kísérni a fiatal oktatók lakáshelyzetének alakulását s örömmel és szívesen számolnánk be — reméljük, erre majd módunk is lesz — arról, ha más egyetemi városaink példájára esetleg Szegeden is épülnek egyetemi lakások, egyetemi lakóházak.”

A Szegedi Egyetem februári első számában megjelent egész oldalas a két egyetem fiatal oktatóinak lakáshelyzetéről felmérés és elemző cikk záró mondatait idéztük fent. A szerkesztőség állásfoglalásaként, S emlékeztetőként: elsősorban magunk számára. A lap számára, amely a jó ügy érdekében akkor elkötelezte magát.

A felmérés megjelenése óta eltelt hét hónap. Meg-

kezdődött az új tanév. Újabb fiatal oktatók kerültek egyetemünkre, többen közülük ismét csak — lakásproblémával küzdve.

Mi történt ez alatt a fél esztendő alatt? Indokolt és időszzerű a kérdést föltenni.

Kérdésünkkal megkerestük dr. Kékes Szabó Andrást, februári felmérés cikkünk egyik szerzőjét, aki most a két egyetem párt és KISZ bizottságai támogatásával megalakult lakásügyi intéző bizottság orvosegyetem tarselnöke, korábban Karvaly Bélával, jelenleg Maráz Vilmossal. Az intéző bizottság irányítja az Orvosegyetemen a lakásigények összegyűjtését, tárgyal az illetékes állami szervekkel: felelős gondnokaként a fiatal oktatók lakásproblémái megoldásának.

Az előzményekkel kezdte A februári cikk megjelenésének előzményeivel. Azzal, hogy az egyetemi KISZ-bizottságok már évek óta

foglalkoztatta ez a probléma. Hogy a Tudományegyetemen már 1962/63-ban készült felmérés a fiatal oktatók lakáshelyzetéről s az semmivel sem mutatott vigasztalóbb képet az utóbbinál. Hogy mert arra akkor hallgatás volt a válasz s mert évről évre súlyosabbá vált a helyzet, mert hovatovább a káderutánpótlás feladatának teljesítését teszi lehetetlenné, irreálissá: tüzték ismét 1964 végén napirendre az akuttá vált ügyet.

A Szegedi Egyetem hasábjain (a Capsaicin-rovatban „Othton” címmel megjelent glossza és a „Lakásügyben” címmel megjelent vezércikk, majd a már említett februári elemzés) között írásk a közérdeklődés fókuszába állították ezt a problémát.

Az akció megindult a felmérés és a sajtó cikkei nyomán. S csakhamar bebizonyosodott, hogy érdemes volt megindítani.

Mindkét egyetem állami és pártvezetői örömmel és készségesen támogatják a fiatal oktatók kezdeményezését. Dr. Tóth Károly, az Orvostudományi Egyetem rektora szintén személyes ügyként foglalkozott

a szervezési kérdésekkel, támogatja az ügyet az illetékes fórumoknál. Rokonszenv és segítőkészség mutatkozott meg a város vezetői részéről is. A városi pártbizottság első titkára Perjési László és titkára Sáros Géza, a városi tanács elnöke dr. Biczó György és elnökhelyettese, Árvai József minden segítségét megadták a fiatal oktatók lakásügyi intéző bizottságának

Januárban, februárban zajlottak le az első tárgyalások. Először jobbra csak elvi síkon mozogva. Ám az elvi helyeslés hamar megszületve átvetődött az ügy a gyakorlati megvalósítás útjára. Ami viszont már jóval hosszabb s rögösebb, kacskaringós, nehéz útnak mutatkozott.

Ha tudtuk volna előre, mivel jár — mondja erről dr. Kékes Szabó András — talán hozzá sem fogunk. De hát nem tudtuk pontosan s később is, mindig csak a következő lépést tudtuk. Így haladtak lépésről-lépésre ezen a bizonyos úton, amit

ELSŐÉVESEK: első NAPOK ÉLMÉNYEK

RIPORT A GÓLVÁKRÓL

ISMERKEDÉS AZ ÓRARENDDDEL

Az Orvostudományi Egyetem központi hirdetőtábláján idegen és magyar mondatok kavarnak halkan. A rektori szobától két ajtónyira a hűvös, csodált csönd lefojtja a várakozást, s az egyéniséget készülődlő diákká alakítja át egy még ismeretlen tekintély. Mindenki ott tudja ezt az erőt mozdulataiban, a kérdezőskor kissé idegenül tompa, szokatlan a saját szavunk — mintha kivétel nélkül kötelező lenne valamilyen álarc viselése. A közeledő érzé az elfoglaltság hangulatát, amelyet társain tapasztal, mint a testen araszoló hideget az, aki mélyülő vízben lépked. Jó lenne meglátni egy ismerőst. A hamis gesztus addig tart, amíg a vélt érdeklenség vesz körül.

A tanévben, ahogy hivatásukat és egymást megismerik, ahogy elhagyják kollégiumukban a felső évesek magázását, s eligazodnak a tantervek között — az álarcbá kényszerítő erő gyengül. Először csak a közös szobákban, aztán a csoportban, s mind több ember előtt születik újja az egyéniség.

Tóth Zsuzsa első éves orvostanhallgató az órarendet egyezteteli.

— Milyen érzés „felvettnek” lenni?

— Hát ezt szerettem volna.

— Most jól érzem magam: már és még — folytatja. Örülök.

AZ ELSŐ KÉSES

Fél kilenc. Az Auditorium Maximum előtt három lány

várakozik. A magas Fekete Haj elindul, megáll az ajtó előtt és beles a kulcslyukon. Visszatér. Várják.

— Menjünk be! — mondja.

— Dehogyan megyek — szól Vörös Haj.

A harmadik, Szőke Haj ingadozik, tehát marad. Állnak. Beszélnek. Nevetnek. Néha az ajtó felé haladnak — és újból csoportosulnak. Öten vannak. Kilenc óra. A percek torlódnak, s ők már azért gyávulnak, mert eddig vártak.

— Mondjuk azt, hogy a stenciliben nem látszott az, hogy mikor kell megjelenni.

— Fél tízkor, ha addig nem jönnek ki, bemegyünk — ezt mindnyájan elhatározzák. Így könnyebb várni.

— En nem találtam ide. Sokáig kerestem az épületet.

— Nekem megígérték a lányok, hogy beszélnek. Vártam rájuk.

Fél tíz. Ketten hazamentek átöltözni, s mindnyájan átestek egy érthető, de főleges szorongáson.

Oross József az eligazító beszédhez az első padsorban helyezkedett el.

— Mit jelent számodra újból diáknak lenni?

— Különös és felemelő érzést. Mi előfelvételnek voltunk — szomszédjára néz — és sokkal jobban tudjuk értékelni, hogy egyetemre kerültünk.

Oross József az eligazító beszédhez az első padsorban helyezkedett el.

— Mit jelent számodra újból diáknak lenni?

— Különös és felemelő érzést. Mi előfelvételnek voltunk — szomszédjára néz — és sokkal jobban tudjuk értékelni, hogy egyetemre kerültünk.

Oross József az eligazító beszédhez az első padsorban helyezkedett el.

— Mit jelent számodra újból diáknak lenni?

— Különös és felemelő érzést. Mi előfelvételnek voltunk — szomszédjára néz — és sokkal jobban tudjuk értékelni, hogy egyetemre kerültünk.

Oross József az eligazító beszédhez az első padsorban helyezkedett el.

— Mit jelent számodra újból diáknak lenni?

— Különös és felemelő érzést. Mi előfelvételnek voltunk — szomszédjára néz — és sokkal jobban tudjuk értékelni, hogy egyetemre kerültünk.

Oross József az eligazító beszédhez az első padsorban helyezkedett el.

— Mit jelent számodra újból diáknak lenni?

— Különös és felemelő érzést. Mi előfelvételnek voltunk — szomszédjára néz — és sokkal jobban tudjuk értékelni, hogy egyetemre kerültünk.

Oross József az eligazító beszédhez az első padsorban helyezkedett el.

— Mit jelent számodra újból diáknak lenni?

— Különös és felemelő érzést. Mi előfelvételnek voltunk — szomszédjára néz — és sokkal jobban tudjuk értékelni, hogy egyetemre kerültünk.

Oross József az eligazító beszédhez az első padsorban helyezkedett el.

— Mit jelent számodra újból diáknak lenni?

— Különös és felemelő érzést. Mi előfelvételnek voltunk — szomszédjára néz — és sokkal jobban tudjuk értékelni, hogy egyetemre kerültünk.

Oross József az eligazító beszédhez az első padsorban helyezkedett el.

— Mit jelent számodra újból diáknak lenni?

— Különös és felemelő érzést. Mi előfelvételnek voltunk — szomszédjára néz — és sokkal jobban tudjuk értékelni, hogy egyetemre kerültünk.

Oross József az eligazító beszédhez az első padsorban helyezkedett el.

— Mit jelent számodra újból diáknak lenni?

— Különös és felemelő érzést. Mi előfelvételnek voltunk — szomszédjára néz — és sokkal jobban tudjuk értékelni, hogy egyetemre kerültünk.

Oross József az eligazító beszédhez az első padsorban helyezkedett el.

— Mit jelent számodra újból diáknak lenni?

— Különös és felemelő érzést. Mi előfelvételnek voltunk — szomszédjára néz — és sokkal jobban tudjuk értékelni, hogy egyetemre kerültünk.

Oross József az eligazító beszédhez az első padsorban helyezkedett el.

— Mit jelent számodra újból diáknak lenni?

— Különös és felemelő érzést. Mi előfelvételnek voltunk — szomszédjára néz — és sokkal jobban tudjuk értékelni, hogy egyetemre kerültünk.

Oross József az eligazító beszédhez az első padsorban helyezkedett el.

— Mit jelent számodra újból diáknak lenni?

— Különös és felemelő érzést. Mi előfelvételnek voltunk — szomszédjára néz — és sokkal jobban tudjuk értékelni, hogy egyetemre kerültünk.

Oross József az eligazító beszédhez az első padsorban helyezkedett el.

— Mit jelent számodra újból diáknak lenni?

— Különös és felemelő érzést. Mi előfelvételnek voltunk — szomszédjára néz — és sokkal jobban tudjuk értékelni, hogy egyetemre kerültünk.

Oross József az eligazító beszédhez az első padsorban helyezkedett el.

— Mit jelent számodra újból diáknak lenni?

— Különös és felemelő érzést. Mi előfelvételnek voltunk — szomszédjára néz — és sokkal jobban tudjuk értékelni, hogy egyetemre kerültünk.

Oross József az eligazító beszédhez az első padsorban helyezkedett el.

— Mit jelent számodra újból diáknak lenni?

— Különös és felemelő érzést. Mi előfelvételnek voltunk — szomszédjára néz — és sokkal jobban tudjuk értékelni, hogy egyetemre kerültünk.

Oross József az eligazító beszédhez az első padsorban helyezkedett el.

— Mit jelent számodra újból diáknak lenni?

— Különös és felemelő érzést. Mi előfelvételnek voltunk — szomszédjára néz — és sokkal jobban tudjuk értékelni, hogy egyetemre kerültünk.

Oross József az eligazító beszédhez az első padsorban helyezkedett el.

— Mit jelent számodra újból diáknak lenni?

— Különös és felemelő érzést. Mi előfelvételnek voltunk — szomszédjára néz — és sokkal jobban tudjuk értékelni, hogy egyetemre kerültünk.

Oross József az eligazító beszédhez az első padsorban helyezkedett el.

— Mit jelent számodra újból diáknak lenni?

— Különös és felemelő érzést. Mi előfelvételnek voltunk — szomszédjára néz — és sokkal jobban tudjuk értékelni, hogy egyetemre kerültünk.

Oross József az eligazító beszédhez az első padsorban helyezkedett el.

— En, Csabafi Ágnes, esküszöm, hogy a Magyar Népköztársaság alkotmányát, alkotmányos jogszabályait megtartom... — ismétli az esküszöveget a francia-történelem szakos bölcsészlány. A lehetőségeket és a követelményeket még nem ismerte meg — a tervek azonban már alakulnak.

— Szeretném megállni a helyem ugyanúgy, mint középiskolában. Imádom a francia irodalmat, élvezet lesz vele foglalkozni.

Szalay Zsuzsanna elképzeléséről beszél:

— Elsősorban tanulási lehetőségeket várok. Nyelvszakos vagyok — összeülünk úgy négyen-ötten, és megbeszéljük az anyagot.

Albérletben lakik...

— Nagyon öreg a néni, az apám — és úgy vett fel. Azt mondta, ha úrilány vagyok, akkor jöhetek. Ez döbbenett meg rögtön.

— Ha meggondolod magad, gyere át — szólnak közbe, s elhangzik egy cím.

AKIKNEK NINC S LAKÁSGONDJUK

A Tanárképző Főiskola leánykollégiumában tájékoztató fogadott, hogy mi az új tartó lakóinak az igazgató. Később Szigeti Rózsa bevallja: az is furcsa volt, hogy jegyzetelni kellett, s hogy az előadásokat különböző teremben tartják. Negyedéves lányokkal él együtt, akik barátságosak és közvetlenek hozzá, biztatják.

Keresztes Erzsébet magyar-orosz szakos, és csoportvezető:

— Az előadások sokkal gyorsabbak, mint a középiskolai órák. Remélem, hogy rövidesen meg fogjuk szokni. Szeretnék állandóan tájékozott lenni az irodalmi eseményekben...

Elárul valamit az a tény, hogy a kötelesség egyben célja is az embernek. Az utána ezzel a felkiáltással üdvözölt, s ugyanakkor köszönt el egy első éves medikus.

— Megyünk biológiára, most nem érek rá!

Úgy gondoltam, hogy riportkészítés ürügyén sem szabad megörni ezt a sietős lendületet.

Géza Ferenc

Elsőévesek ismerkedése a mikroszkóp kezelésével. Útbaigazítójuk dr. Ábrahám Ambrus Kossuth-díjas akadémikus, egyetemi tanár. Első órák az Allatani Intézetben.

Órák után pedig a kollégiumban egy kis önkéntes konzultáció. Az órajegyzetek ellenőrzésével és összehasonlításával. Megvannak már a nyomtatott jegyzetek is, lehet tanulni. A képen balról jobbra: Somor Mária, Szabó Zsuzsa, Bencz Nóra és Németh Katalin első éves hallgatók.

Mindenféle

Etika

Az orvosi etika előadásain feleletet kaptunk arra, hogy milyen legyen az orvos? — „Lehet ragyavert tigris.” — És leszögeztük azt, hogy helytelen a következő mondat: „Tied a beteg magának gyógyítod.” — Az általános erkölcsitanról szóló előadás sorozat — meglepő módon a következő szavakkal kezdődött: „hideg időben a galléros páviánok úgy melegednek, hogy szorosan egymáshoz simulnak, a nőstények állandóan tisztogatják a vezért...”

a vezér éles különbséget tesz a nőstények között, választ közülük, erős vonzódással a fiatalok iránt, míg az idősebbekkel szemben közömbös...” A biológiai alapjaink tehát már megvannak ahhoz, hogy fedhetetlenek legyünk!

Sebészet

A szívsebészetről néhány szó a propeutika keretében: „Az embernek a bordája nem érdekes, mert sok van belőle. Ott van például Ádám! Hajaj, uram, teremtom, mi sikerült egy bordából?!”

fél év után most már bátran a megoldás, a megvalósulás útjának mondhatunk.

Tárgyaltak a két egyetem rektoraival és dékánjaival, pártbizottságaival és gazdasági vezetőivel. Tárgyaltak a városi tanács vb. elnökével, elnökhelyettesével, tárgyaltak a városi pártbizottságon, a megyei képviselő csoportnál. Tárgyaltak Budapesten az egészségügyi miniszter első helyettesével dr. Vedres Istvánnal, a művelődésügyi miniszter első helyettesével Molnár Jánossal, tárgyaltak a pártközpontban Nagy Lajossal.

A helyeslést, az egyetértést, a elvi támogatást sikerült mindenütt megszerezni. De pénz ekkor még egy fillér sem volt. Csak elképzelés, de az se határozatlan körvonalazott. Így mentek el az Országos Takarékpénztár vezérigazgatójához, Gács Lászlóhoz. Az elképzelés az volt hogy társasházépítési-akció keretében hitel segítségével s a körülményeket figyelembe vevő speciális feltételek mellett (tekintettel a társuló fiatalok anyagi, családi és egyéb körülményeire) veszik igénybe az OTP támogatását.

Hosszas viták, kölcsönös érvelés, bonyodalmak után kialakult az anyagi keret megteremtésének terve is. Az úgy „átlépte a Rubicont”.

A városi Pártvezérhajtóbizottság Bódi Lászlót és Árvai Józsefet bízta meg az egyetemi lakás-akció támogatásával. Ár-

val József szellemi irányítása mellett a városi tanács főelőadója Faragó Jenő és Szerkes István állandóan konzultált az intéző bizottsággal. Megállapodás született az OTP-vel 200 lakás több ütemben való felépítéséről társasház-építési akció keretében és a társulók eszketett összegű hozzájárulása mellett. Mindez körülbelül 140—150 tárgyalás, levélváltás eredménye volt. A hit, a lelkesedés, a jó ügy mellett kitartani tudás eredménye is.

S miután a Rubiconon való átkelés megtörtént, az intéző bizottság napirendre tűzhetette az első „igazán, valóban gyakorlati” feladatokat: a telekkisajátítást, a tervezés biztosítását és az építőipari kapacitás biztosítását.

Legnehezebb az építőipari kapacitás biztosítása látszott. Valóban az is volt, nehéz. De nem volt sokkal könnyebb a másik kettő sem. Megkezdődött a tárgyalások második sorozata. A telekkisajátítás ment aránylag legkönnyebben. A város illetékesei találtak alkalmas telekre a Bécsi krt. — Pethő Sándor sgt. — Battyhányi u. — Alföldi u. határolta telektömb belső részében. Szánalándó lakás itt nem lévén a területet alacsony kártéri-

tési összeg mellett ki lehetett sajátítani, s különösen kedvező gesztus volt a város részéről ennek a területnek a biztosítása. Az EM Szegedi Tervező Vállalat igazgató-sága viszont beleegyezett végül abba, hogy a vállalat KISZ-szervezetével kötött szocialista szerződés alapján az összes szükséges tervezési munkát terven felül elkészítsék a vállalat fiatal tervezőmérnökkel. Nagy segítség volt ez részükről s minden köszönetet megérdemelnék érte.

Sokáig zsákutcával fenyegetett az építőipari kapacitás biztosítása. Végül a Csongrád megyei Allami Építőipari igazgatója beleegyező álláspontra helyezkedett s több tárgyalás után a lakások építésére már 1966—67-re biztosítottak kapacitást. Újabb lépésként elkészültek augusztusra a beépítési tervek, amiket három tervtárgyalás után augusztus közepére el is fogadtak. Ugyanakkor az I. kerületi tanács 2 millió forintot biztosított közművesítésre: ennyi anyagi terhet levettek az építetők válláról. S az elmúlt hetekben időszerűvé vált a részletes tervdokumentáció elkészítése, amihez már hozzáfogtak a fiatal tervezőmérnökök.

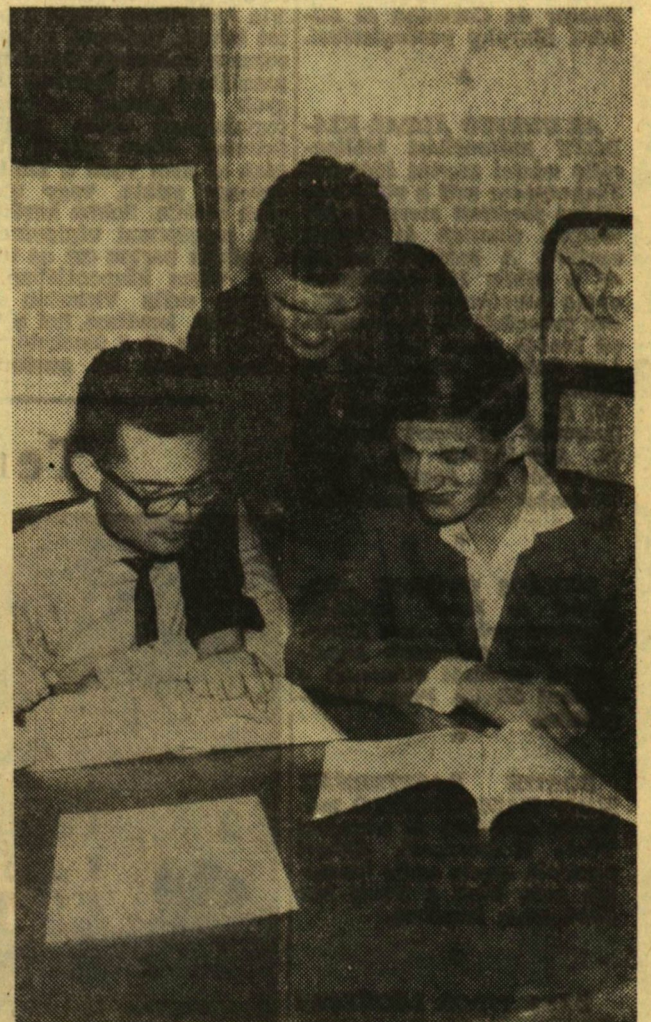
Tárgyalások, levelezés, viták között és azok ellenére is túl a számokon és tényeken valahol jelképes jelentőségűvé vált ez az akció. Közös, kollektív jószándék a jó ügy ér-

dekében! Mindenki skart segíteni, mindenki igyekezett segíteni, megértették és elismerték 200 fiatal egyetemi oktató kérésének jogát és igazságát. S kiálltak mellette, kezekedtek érte, anyagi erkölcsi támogatást biztosítottak ügyük megoldásához.

Mi következik ezután? A Tervező Vállalat KISZ-szervezete december végére elkészül a tervdokumentációval. Már folynak és rövidesen befejeződnek a kijelölt területen a talajmechanikai próbafúrások. Megtörtént a títustervek kiválasztása. Zömmel 2 és fél, illetve három szobás lakások épülnek az első ütemben 80 összesen. Az épületek kockaház-típusúak lesznek. Egy házban húsz lakással. Négy ilyen kockaház épül meg 1967 végéig. A felépülő 80 lakásból 36 az Orvostudományi Egyetem, 28 a Tudományegyetem fiatal oktatói rendelkezésére áll majd.

Előreláthatóan még ebben az évben megkezdődik az építési összegek befizetése. A jövő esztendőben pedig már minden bizonytalanság nélkül az első épületek első tégláit is, hogy aztán mihamarabb sor kerüljön az első lakás-szentelőkre. Igen, most már biztos, hogy sor kerül azokra is.

Papp Lajos

(Szilágyi Mózes felv.) S ugyanez a fiúknál — az Orvosegyetem Jancsó Kollégiumában. Mi hangzott el az előadáson és mit mond a tankönyv. A tapasztalat: tankönyv és előadás eltérnek egymástól. Mind a kettőt tanulni kell. A képen: Lovacsék Tihamér, Bíró László és Ruszkai László.